

Za notranje gospodarstvo pa, kar ni treba zvedeti prekupcem, naj naznanja Zveza kmetijskih zadrug posameznim zadrugam.

Zato naj toraj skrbijo dotične novine in «Zveza».

Na Murskem polju bi radi zvedeli naravnostnega kupca na pr. za jajca in kuretino, potem za zrnje, za surovo maslo, za najboljše tovarne za obleko in ktere so v slovanskih rokah itd.

(Iz Lehna pri Ribnici. (Shod podružnice sv. Cirila in Metoda) se je vršil prav sijajno. Volil se je nov odbor, kateri bo, kakor se je to do zdaj zgodilo, z vsemi močmi skrbel za zlahten procvit te podružnice. Nepričakovano veliko ljudij se je zbralo na tem shodu. Odlični gostje so prišli iz Ruš, iz Sv. Lovrenca, iz Marnberga, da celo od Sv. Duha na Ostrem Vrhu prišlo je z gospodom nadučiteljem več navdušenih posestnikov. Tako je prav! Treba nam je, da se združujemo, da se vedno bolj in bolj spoznavamo. Dobre volje je treba in pa združenih moči, da se vrlému Slovencu nikogar bati ni.

Slišalo se je več lepih govorov in med njimi se je odlikoval slavnostni govor dr. Gregoriča. Koroški Slovenec Poljanec je navdušeno nagovoril navzoče goste, da vsak po svojih močeh blagohotno nekaj daruje za šolo na Muti. In res, dosegel je lep uspeh. Kako bi pa tudi ne! Saj smo bili vsi vneti za dobro stvar. Veselili smo se pa tudi, ker smo slišali krasno petje mešanega pevskega zbora. Nad vse pa nas je očaral imenitni tamburaški zbor pod vodstvom velezaslužnega gosp. učitelja Breznika. Planinske rože iz Ribnice in Lehna svirale so tako lepo, da je bilo res prav kratkočasno. Da bi le še večkrat in na večih krajih nastopili ti vrli tamburaši v čast in slavo slovenskega imena.

Žetale. (Naše razmere.) Motili bi se, ako bi mislili, da v našem mirnem žetalskem kraju nimamo nadlog, ker se nikdo javno ne pritoži. Objavil jih bom samo par, katere nas najbolj tlačijo, morda obudim sočutje ali pa tolažbo; pomoč je skoro nemogoča. Dosedaj nam je trtna uš še prizanašala, pokazala se je le tu in tam; letos pa se je pokazala po svojem pogubonosnem delovanju splošno po vseh naših gričih, tako, da brezdvomno bodo vse trte v dveh letih popolno vničene. Najbrž da je tako topla zima ugajala temu mrčesu. Imamo že sicer nekaj novih nasadov, pa to je še kapljica proti morju starih vinogradov.

Kar je pognalo še grozdja, vzamejo pa druge uime; plesnjivec se je že lani v prvič

pokazal, letos pa se je že tako udomačil, da nam preti, ako se mu krepko ne branimo, vso trgatav uničiti. Res smo pridno žveplali in škropili. Dne 24. julija je prihrula popoldne strašna nevihta s točo, ter nam pobrala še to, kar je nam obetalo kaj dohodkov. Da bi streljanje točo pregnalo, je popolno prazno delo, tako vsaj smo se pri nas prepričali že lani in letos; ker ravno v obližju strelne postaje toča najhuje pobije. Tudi na kakšen napredek v narodnem oziru pri nas ni misliti, dokler vleče od Rogatca in Slatine nemška sapa. Imamo sicer odličnih mož, pa so preveč mirni, da bi se z nasprotniki borili; ko bi pa bil le kateri, da bi jih vnel, bilo bi vsega tega konec; in mi bi stali na slovenskih nogah med prvimi.

Iz Haloz. Čimdalje redkejši postajajo možje, ki so videli našega naroda preporod, ki so s paznim očesom sledili vsem tužnim in veselim dogodkom v domovini, ki so imeli osebnost in prijateljske zveze s takratnim majhnim številom navdušenih rodoljubov.

Srečni ti sivi starčki, ki se radujejo na večer svojega življenja znatnega napredka Slovencev, če tudi še ne gledajo zaželjene zlate politične dobe! Tak mož je vlč. gospod Škender Sovič, župnik pri Sv. Trojici v Halozah. Obhajal je slovesno dne 27. julija svojo zlato mašo. Mnogo prijateljev mu je prišlo od vseh strani častit. Veselili smo se z zlatomašnikom, ker smo ga našli v 79. letu še tako duševno in telesno čvrstega. Občudovali smo njegov živ spomin; strmeli smo, kako gladko še govori latinski, francoski in mažarski. Želeli smo mu iz vsega srca, da bi vžival še mnogo let prijetne spomine na preteklost in zrl mirno v bodočnost z vrhunca svoje starosti; naj ga ne zadenejo besede: senectus ipsa morbus! Črnogorski.

Iz ljutomerskega okraja. (Bodočnost naše konjereje.) Naša konjereja, ponos murskega polja, je v veliki in taki nevarnosti, ki jo bode gotovo zelo oškodovala, če ne uničila. Pred nekaterimi leti še so potrebovali naše konje v daljnih mestih, celo v Parizu so jih nekateri prekupci pošiljali. Rabili so je za tramvaj ali konjsko železnico, za gospodsko kočijo in za fijskarja. Kdor pa stopi danes v veliko mesto, vidi, da tramvaj ne potrebuje več konjev in da se tudi gospod vozi že s kočijo brez konja — z avtomobilom. Dne 26. julija t. l. je neki dr. Stern se peljal s takovim vozom celo čez Štillsko sedlo na Tirolskem t. j. 2645 m visoko, tako da je dokazano, da se tem novodobnim kočijam tudi strmina več ne upira. Te kočije vozijo po 45 do 50 km na uro. Kakšna brzina

je to, se vidi, če povemo, da je iz Ljutomera v Radgono 26 km in vlak na tej progi vozi eno uro 20 m. Tudi fijskarjem se žuga, da se bodo povsodi uvedli avtomobili (jeden stane 800—900 gld.) in v Parizu je ena sama akcijska družba postavila na cesto 600 tacihi voz, katere goni plin ali bencin. Gotovo je, da danes tudi ti vozovi še niso popolni. Neprijeten duh, ropotanje in tresenje še nekatere gosposke ljudi plaši pred tem vozom. Pa skoro vsaki dan čujemo o novih boljših iznajdbah. V kratkem bode prišlo do tega, da se bode elektrika porabljevala tudi v teh vozovih kot gonilna moč. Potem pa je ravno tako gotovo, da se bode konj rabil samo še pri prav veliki gospodi, za kmetiško delo in za vojake. Toda stoj! Na Angleškem delajo resne poskuse artilerijo tako predelati, da bi tudi topove vozili z avtomobili. V bodoči pariški razstavi se bodejo videli tudi taki topničarski vozovi.

Iz tega pa sledi, da mora murski poljanec pravi čas misliti na izpremembo dosedanega gospodarstva v konjereji. Gledati bode moral na to, da redi le malo, a prav lepih ali pa zelo težkih konj ali pa — kar bode še boljše — da se vrže z vso pridnostjo na govedorejo. V ta namen bode treba skrbeti v prvi vrsti za zboljšanje krme in posebno za osušenje močvirnih travnikov. Z veseljem moramo pozdravljati trud kmetijske zadruge na Cvenu, ki je začela v tem oziru skrbeti za temljet poduk. Naši kmetje pa naj se zdaj uče, dokler je čas in po naukih naj ravnajo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Mariborski krščansko-socialni delavci) napravijo prihodnjo nedeljo dne 13. avgusta izlet v Ruše. Že predpoldan bo tamkaj za delavce služba Božja, popoldne pa prosta vrtna zabava. Delavci in vsi prijatelji krščansko-socialnega gibanja se vabijo, da se v obilnem številu udeleže izleta. Krščansko-socialna ideja naj zmagovito nastopa po prekrasni dravski dolini!

(Na premnoga vprašanja) odgovarjamo, da bo naš podlistek «Jeruzalemsko romanje» ki se z današnjo številko končuje, izšel kmalu v posebni knjigi. Čisti dohodek knjižice, ki bo jako okusno opravljena, je namenil blagi pisatelj in izdajatelj družbi sv. Cirila in Metoda. Zanimiva vsebina in rodoljubni namen bo gotovo nagnil verne in zavedne Slovence, da se požurijo z nakupo

predgorju Matapanu smo prvokrat zopet zagledali Evropo in hitro potem smo bili tudi že na starem tiru, kjer smo jonske otoke pozdravljali kot svoje znance. Pri Krfu smo se seveda ozrli na beli cesarski grad Ahilejon, ki lepo čepi sredi gorovja; bral sem, da so rajno preblago cesarico Elizabeto vedno spremljali morski golobi, kedar se je na ladiji iz Trsta tu sem vozila; pa vsakokrat bil je vmes eden črn galeb in ona je rekla: Ta je moja usoda, ta pomenja mojo smrt! — Kaj nenavadnega se nam ni pripetilo na tej 5dnevni vožnji, ampak se je vse na ladiji vršilo redno; opravljali smo svoje molitve in Šmarnice, duhovniki pa tudi daritev svete maše; sicer smo se pa kratkočasili, kolikor je bilo mogoče. Samo dvakrat smo se bili prestrašili, ko je parnik po noči naenkrat obstal sredi morja; bali smo se, da ne bi bili kam zavozili na kakšno morskó sipino, kakor se to večkrat zgodi v adrijanskem morju. Šel sem na krov, da spoznam ali poizvem uzrok, pa vse zastoj; ladija je stala in se po strani zibala, spodaj pri stroju so pa pomorsčaki razbijali, da je bilo kaj; noben človek ni vedel pri čem da smo, pa najbrž se je bilo nekaj pokvarilo. Čez eno uro je parnik strašno strepetal in se začel počasi mežiti; polagoma pa je celo okrevljal in zopet mogočno rezal morske valove.

Bliže ko smo prihajali Trstu, tem živahnije je bilo na ladiji, pa tudi na morju; srečavalo nas je mnogo velikih parnikov ter manjših bark in cele trume morskih rib t. j. delfinov so nas spremljale in zasledovale; ta riba sme se imenovati morská svinja, ker čaka na kuhinjske in druge odpadke, ki prihajajo z ladije; najbolj čudno zdelo se mi je to, da so celo nad vodo poskočile za našim parnikom; delfini imajo debelo glavo in so dober meter dolgi. V nedeljo 15. majnika smo srečno dospeli v Trst; hvala Bogu, jeruzalemsko romanje je dovršeno. Utrujeni bili seveda smo vsi in mnogi precej slabotni, toda živi smo le vsi ostali. Veliko romarjev odpeljalo se še je isti dan po železnici v svoje domače kraje; nekateri so še ostali v Trstu, drugi pa so romali na Trsat, Mater Božjo zahvalit za njeno pomoč na tem znamenitem potovanju. Ko sem se vrnil v Maribor, me niso skorej več poznali moji najboljši znanci, ker sem bil v licu ves zagorel in zaraščen; kdor namreč na jutrovem nima mustač (rus ali brk), ni gospod in ne velja nič. Le počasi sem se zopet privadil evropskemu podnebjju in tukajšnjemu življenju; a v duhu sem še več tednov romal po jutrovih deželah. To pa rečem, da v svojem življenju še nisem okusil toliko duhovnega veselja in srčne tolažbe, kakor tiste dni, ko sem bival

v sveti deželi in pa zdaj, ko sem Vam preljudi rojaki poročal o svojem potovanju. Mene je sicer romanje mnogo stalo, (blizu 1000 gld.), pa spomina na Jeruzalem in druge sv. kraje bi ne prodal (ako bi mogel) ne za več ti-sočakov, ker jeruzalemsko romanje je za duhovnika neprecenljive vrednosti.

Preden sklenem, naj še povem, kaj sem se na potovanju posebnega naučil. Dva glavna nauka posnamem lahko iz svojega jeruzalemskega romanja. Prvič sem se prepričal, da je ta nekdanj tako lepa in rodovitna judovska dežela za judovskim ljudstvom vred od Boga strašno kaznovana in prokleta. Sicer sem dobro vedel, da je Jehova zapustil in zavrgel izvoljeno izraelsko ljudstvo; nisem pa pomislil, da se kaže jeza Božja na vsakem kosu, v vsakem mestu in na vsakem griču uboge sv. dežele. Spominjam se, da se duhoviti krščanski pisatelji v svojih učenih knjigah pogosto začudeni poprašujejo: Zakaj je neki Bog pripustil turško vero ali zakaj pripušča previdnost Božja, da se kriva Muhammedova vera še tako šopiri po svetu? Ker se ničesar ne zgodi slučajno, zato nam je tudi tukaj iskati modrega namena. Kar se mene tiče, našel sem na svojem romanju dovoljen odgovor; Turki so bili poslani kot šiba Božja za neverne jude, da jih kaznujejo in preženejo, njihovo deželo pa posedajo in

vanjem. Knjiga bo imela tudi krasne slike, a vkljub temu bo cena jako nizka. Podrobnosti se naznanimo, ko ko knjiga izdana, kar se zgodi v najbližji prihodnosti.

(**Iz šole.**) Na mestni deski šoli v Ptujju je imenovan stalnim podučiteljem Fr. Mühlbauer (rodod Prus); podučiteljski suplent pri Sv. Vidu pri Šmarju, Martin Krajncič je imenovan stalnim podučiteljem; v Remšniku pri Marenbergu je imenovan stalnim podučiteljem Ig. Kaffu; podučitelj F. Zinauer je premeščen od Zgornje Sv. Kunigunde k Sv. Jakobu v Slov. gor.

(**Umrl**) je dne 2. avg. v Kalksburgu pri Dunaju jezuit o. Guido Ferrari. O. Ferrari je mlajšim duhovnikom lavantinske škofije dobro znana oseba, ker je l. 1893. o Veliki noči vodil za bogoslovce duhovne vaje. Priporoča se v pobožni memento!

(**«Adijo, le zdrav nam ostani!»**) Že dolgo so vadili Slovenjgradčani to narodno pesem, toda še le koncem julija so jo mogli zapeti, ker še le sedaj je odhajal gosp. Zoff. Gospodu Zoffu so odvzeli vodstvo okrajnega glavarstva v Slov. Gradcu ter ga poslali na politično ekspoziuro v Konjice. Pravijo, da ta prestava ne pomeni povišanja. Vodstvo okrajnega glavarstva v Slovenjem Gradcu se je izročilo c. kr. nadkomisarju g. Čapeku iz Ptujja.

(**Shod voliveev,**) ki ga je državni poslanec dr. Lav. Gregorec za zadnjo nedeljo sklical v Slivnico, se iz prej neznanih krajevnih vzrokov ni vršil.

(**Imenovanje.**) Gospod dr. Jožef Povalej je imenovan stalnim finančnim konceptistom za Štajarsko.

(**Duhovne vaje**) za lavantinsko škofijo se vršijo od 21. do 25. avgusta v Mariboru. Vodil bo jih jezuit.

(**Za kmetijske zadruge.**) Kakor čitamo v slovenskih časnikih, povprašujejo kranjska konsumna društva po Hrvaškem za žitne trgovce. Mi jih pa opozarjamo na naše zadruge po žitorodnih krajih. Slišimo, da se bo v začetku septembra osnovala zveza kmetijskih zadrug, ki bo vodila vse kupovanje in prodajanje zadrug. S tem dobijo zadruge še le pravo moč in življenje.

(**Mariborske novice.**) Dne 7. avgusta je umrl dr. J. Štöger, dobroznan mariborski zdravnik. — Dne 6. avgusta so našli v nekem tukajšnjem hotelu nekega gosta iz Serajeva mrtvega v postelji. Zastrupil se je. — V perivoju pred Gödelovo hišo se je obesil dne 7. avg. viničar Tomaž Klemensberger. — Dne 9. avg. je branjevka Ana Šolc umorila po kratkem prepiru svojega moža, da ga je

dregnila z nožem med pleča. Mož je bil pri priči mrtev. Ženo so zaprli.

(**Iz Petrovč.**) Poroča se: dne 4. junija t. l. na novo enoglasno županom izvoljen Anton Koren iz Petrovč, obč. svetovalci Jurij Planinšek iz Levca, Franc Fridrih iz Kasez, A. Vizjak iz Liboj in Jakob Roter iz Dobrišnevasi so dne 26. julija t. l. na poziv slavnega c. kr. okr. glavarstva v Celju storili tamkaj prisego, da bodo zvesto izvrševali občinske posle. Imenovane je itak želja delovati za blagor občine na podlagi gesla: «Vse za vero, dom, cesarja!» — Dne 2. avgusta t. l. je umrl Franc Jarh, mnogoletni marljivi in zvesti cerkvenik slavnoznane romarske cerkve M. B. v Petrovčah. Priporoča se vsem znancem in romarjem te cerkve v blag spomin!

(**Rok Drofenik,**) znani socialni demokrat, je odstopil od socialne demokracije. Spoznal je njene zmote.

(**Na Teharjih**) je bilo zadnje zborovanje zelo zanimivo v raznih ozirih. J. M. Križnik je govoril o sladkornem davku: da smo zoper njega vsi, a da so ga zakrivilo ravno tisti, ki sedaj najbolj hrulijo in krulijo zoper njega. Gospod Karlovšek je razlagal, kedar in kako se napravi oporoka. Žal, da je bilo poslušalcev sicer mnogo, a več rut nego klobukov. Jako zanimiva je bila igra «Samoglavka». Čuditi se je, kako se kmetijske deklice tako izvrstno naučé in ne da bi jih bil kdo kako vadi, same zadenejo krasno svoje uloge. Tudi se néso dale zmotiti, če prav so bili poslušalci okrog in okrog njih in bili živahni. —

(**Potres**) je bil pretečeno soboto zjutraj blizu pol osme ure v marnberškem okraju.

(**Velik jok**) je nastal pri marnberških Slovenceh, ko izvedo, da je gospod Zoff odrinil iz Slovegradca. Jokali pa se niso vsled žalosti ampak vsled nezmerne veselja, da jim ne bo več prepovedaval shodov in ne več meril soban, kakor je to v Vuzenici storil. Radovedni smo, če bo tudi vse Konjičane hotel spraviti pod nemški klobuk.

(**Iz Celja.**) Na slovenske paralelke v Celju pride kot profesor g. M. Kožuh, dosedaj na učiteljsišču v Kopru. — Gsp. dr. Fr. Mohorčič, sodni pristav v Gornjem gradu se je zadnji ponedeljek poročil z gospico Milico Baševo, hčerko notarja g. Lovra Baša.

(**Tiskovna svoboda.**) Zadnjo številko «Domovine» zaplenilo je celjsko okrajno glavarstvo zaradi novice «Iz Mihalovec», kjer se pripoveduje o neki ondodni nemčurski gostilničarki ter nasvetuje otvoriti tam narodno gostilno. Wolfovi pristaši po Spodnjem Štajarju poskakujejo veselja, ker se slovenski listi pridno zaplenjajo.

dni vidijo, da še žrebelj vedno tiči in ruska podoba na steni visi, se pritožijo pri Rusih; toda ti se jim zoperstavijo rekoč: Kaj pa hočete? ali ne veste, da je stena naša? ako bi vi bili prepričani, da je vaša, bi nam nikoli ne bili dovolili ne žreblja v njo zabiti in ne podobe obesiti; in glejte, na ta način zgubili so katoličani kos dvorišča pri cerkvi Božjega groba. Čast krotkim duhovnim sinovom in hčeram sv. Frančiška!

Dovršil sem svoje popotne črtice in želim, da se moji ljubi rojaki, kedar jih prebirajo, udeležijo obilnega veselja, ki ga je meni povzročilo jeruzalemsko romanje. Spominjal sem se na Božjem grobu in na Kalvariji dobrega in vernega slovenskega ljudstva in zato tudi prosim Vas verni Slovenci in pobožne Slovenke, da se spominjate mene véasi v svojih molitvah; bojim se namreč, da ko drugim pripovedujem o Jeruzalemu, ne bi sam zgrešil nebeškega Jeruzalema. «Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa in ljubezen Božja, in deležnost sv. Duha bodi z Vami vsemi. Amen» (II. Kor. 13, 13).

Smešničar.

Jasen odgovor. Sodnik: «Kako dolgo ste že vdova?»

Vdova: «Odkar mi je umrl mož.»

(**Nova zadruga.**) Kmetijsko društvo pri Sv. Emi bo imelo 13. t. m. svoj izvanreden občni zbor in sicer ob 3. popoldne v čitalniških prostorih. Posvetovalo se bode, kako nam je treba nadalje postopati, da bo dosegla zadruga v resnici svoj namen, namreč pomagati ubogemu kmetu iz neznosne revščine in ga obvarovati nadaljnjega zadolževanja, ob enem pa tudi vplivati na njegovo izomiko in značajnost. Res, da deluje za njegovo oliko čitalnica, in da mu prihaja v denarnih zadregah posojilnica na pomoč, a vendar navedena zavoda ne moreta zado- stovati vsem potrebam svojih udov, še manj zado- stujeta vsem stanovalcem, ker jih ne moreta vsprejeti med svoje ude. Kmetijsko društvo pa je na podlagi pravil, katera je izdala Gospodarska zveza v Ljubljani, tako osnovano, da bode v zvezi s čitalnico in posojilnico pri modrem vodstvu lahko zado- stovalo vsaki navadni potrebi tukajšnjih stanovalcev. Lahko bodo pristopili reveži, ker je delež majhen, bogatinom se ne bo treba sramovati, ker lahko vložijo več deležev, ustrezalo bode revežu, ker bo razprodajalo na drobno kakor konsumna društva, pa tudi premožnejšim, ker bode kupovalo in prodajalo na drobno in debelo, kakor kmetijske zadruge. Poslovanje meni pričeti, ako ne bode posebnih zaprek, 15. avgusta t. l. Zanimanje za ta zavod je veliko po celem okraju in že sedaj šteje nad sto udov.

(**Gospodarski shod v Gornji Radgoni.**) Na Veliko Gospojnico pride veliki prijatelj kmetijskega stanu, gosp. Ivan Kač iz Žalca, v Gornjo Radgono, da bode tudi šentpeterskim poljedelcem razložil potrebo in korist gospodarskih zadrug, kakor je to storil že v Ljutomeru, v Križevcih, v Radencih in v Ivanjcih, kjer so si že povsod osnovali take zadruge, katere morebiti edine bodo rešile našega kmeta gospodarskega pogina in mu pripomogle do boljše prihodnosti. Zategavoljo pa, šentpeterski kmetje, ne ustrašite se daljnega pota, in pridite vsi brez izjeme dne 15. avgusta popoldne v Gornjo Radgono h g. Osojniku; ob 4. uri bo začetek. Ko boste zaslišali za vaš stan tako vnetega g. Kača, kako razumljivo in prepričevalno vam bode vse razložil, boste gotovo vsi želeli imeti tako zadrugo in biti njeni udje, boste gotovo vsi pristopili k tej zadrugi, ki se bode ustanovila za ves gornjeradgonski okraj, zlasti pa za Šentpeterčane. Po tem shodu boste nesli domu upanje boljše prihodnosti za vas in za vaše otroke. Kdor pa se bode hotel še po shodu kaj pomuditi pri gospodu Osojniku, bode pa videl in slišal, kako znajo gornjeradgonski Slovenci med seboj veseli biti. Za dobrovoljo in kratek čas se bode že skrbelo. Na ta velepomembni shod so tudi povabljeni vsi prijatelji slovenskega kmeta od blizo in daleč. Torej na svidenje!

(**Napad na hišo družbe sv. Mohorja.**) Tudi v Celovcu so pretekle dni prusaki rogovilili zoper § 14. Navrelo je k zborovanju mnogo razne sodrge, a kmalu je vladin zastopnik moral društvu prepovedati, da dalje zboruje, ker je v dvorani postalo prevročje. Nato se je druhal izlila na cesto ter kričeč: «Pogin farjem, pogin Slovincem!» se valila iz ulice v ulico in na potu pobijajoč šipe takih hiš, ki so ali bivališče duhovnikov ali lastnina Slovencev in sploh konservativnih oseb. Pri tej priliki se je pokazalo, da ljudem te vrste posebno v oči bode lepa hiša naše Mohorske družbe; pred njo so besneli kakor peklenščaki, in šipe so se drobile, kakor bi kdo izsipaval. Mestna policija pa se je porogljivo posmehovala ter na pozive, naj kaj stori, odgovarjala, da ji ni mogoče. Sicer se vsikdar tako vede, kadar prusaki kak «jubelzug» uprizorijo.

(**Griža**) vlada med tukajšnjim konjištvom. Vojaki in konji so okuženi. Nalezljivost povspešuje in posreduje brzkone voda, zaradi česar je vojaštvo zapustilo vojašnico ter kampira sedaj pod milim nebom na Tezni. Umrl še je dosedaj samo jeden vojak na griži, kojega so včeraj v mraku pokopali.

jo sčasoma v puščavo spremenijo. Mogoče je sicer in verjetno, da imajo mohamedani po Božjem načrtu in pripuščanju še tudi kakšno drugo imenitno nalogo izvršiti, pa zado- stovala bi menda že tudi ta, katero sem ravno kar omenil.

Druga važna resnica pa, na katero po- prej nisem tako pogosto mislil in ki se je zdaj vsled romanja pri meni zelo vtrdila, je ta, da je red sv. Frančiška izvanredno velikega pomena in da so njegove zasluge za sv. kraje in torej tudi za katoliško cerkev ogromno velike. Koliko zasramovanja nad- legovanja in trpinčenja so oo. frančiškani v teku večih stoletij v Jeruzalemu prestali, to le samo ljubi Bog ve; na tisoče jih je rajši prelilo svojo krv, kakor da bi se vmaknili nevernikom in krivovercem; le s silo in zvijačo bilo je drugovercem mogoče, iztrgati katoličanom nekatere sv. kraje; boljših va- rihov bi sv. dežela ne mogla dobiti, kakor so ti ponižni in preprosti redovniki v rjavi halji. Kako Grki ali Rusi proti njim postopajo, razvidimo iz tega le dogodka; razkolniki so imeli praznik in so prisli prosit fran- čiškane, da bi smeli na dvorišču malo okin- čati tudi nasprotno steno, ki je katoliška posest in žrebelj v zid zabiti, da se lahko podoba obesi; v svoji dobrohotnosti so jim oo. frančiškani to dovolili; ko pa čez več

(Utopil) se je dne 2. avgusta v Ptuj orožnik Lešnik, ko se je kopal v Dravi. Prišel je na nevarno mesto, kjer je kopanje prepovedano.

(Cerkvene zadeve.) Pri Sv. Magdaleni v Sav. dolini je dobila cerkev krasno izdelan, nov veliki oltar, delo g. J. Cesarja in dobro ubrane nove orglje, delo gosp. Fr. Nareksa. Blagoslovljen je bil 23. julija. Ličen cementni tlak je položil znani narodnjak g. Mursa iz Krapja v cerkvi Sv. Benedikta v Slov. gor. Tem potom prav toplo priporočamo imenovanega gospoda slovenskemu občinstvu: Svoji k svojim!

(Kmetijska družba in kmet.) Že večkrat smo omenjali, da naša c. kr. kmetijska družba ne skrbi mnogo za kmeta, posebno še za slovenskega ne. Zopet jeden vzgled! V Ptuj so se na zadnjem zborovanju kmetijske podružnice razdelile poselske premije poslom gospodov Selinschegga, Seidla, Schulinka in gospe Sime. Mi iz srca privoščimo dotičnim poslom dobljene premije in smo tudi prepričani, da jih zaslužijo. A to se nam zdi čudno, da premije dobavljajo samo posli nemške mestne gospode, posli slovenskega kmeta pa ne. Ali se tudi našim kmetom ne zdi to čudno? Kmetijska družba skrbi za nemško gospodo.

(Petindvajsetletnica prve dijaške „Besede“) slavila se bo v Žalcu v nedeljo dné 13. t. m. Pri tej priliki se bodo zbrali gg. celjski osmošolci iz l. 1874 in mnogobrojni drugi udeleženci iste prve Besede slovenskih dijakov, kakor tudi slovenski stenografi. A povabljeni so sploh vsi rodoljubi in rodoljubkinje od blizu in od daleč, da praznujejo skupno z jubilanti to redko slavnost. Na vspeh je: ob 9 uri sv. maša, ob 10 uri stenografsko zborovanje, a ob 5 uri veselica z zanimivim vspehom. Sodeluje žalski moški zbor, dijaški tamburaški zbor in Celjska narodna godba.

(V Konjice!) Torej 15. avgusta v Konjice! Kakor je iz vspeha, ki smo ga že zadnjič objavili, razvidno, bode mnogo raznovrstne zabave. Cela slavnost je velikanskega pomena za narodno probujenje v dravinjski dolini ter je obenem največja letošnja slavnost na Spodnjem Štirnem. Ker je za pošteno postrežbo, za varnost itd. itd. oskrbljeno, upamo, da bodo Konjice dné 15. avgusta zbirališče vseh Štirskih Slovencev.

(Divjačina na Štajarskem.) Po uradnih izkazih so minolo leto na Štajarskem postrelili 3997 jelenov in košut, 10.834 srn, 2339 divjih kôz, 68.617 zajcev, 1952 divjih petelinov, 1196 ruševcev, 2825 leščerk, 225 snežnih jerebic, 20 skalnih jerebov, 25.963 fazanov, 32.770 poljskih jerebic, 3912 prepelic, 2338 kljunačev, 329 kozic, 207 divjih gosk, 2567 rac, 816 tun, 1516 dihurjev, 3517 lisic, 78 vider, 755 divjih maček, 564 jazbec, 16 orlov, 348 uharic, 8444 sokolov in 3424 sov.

(Matere sodnice.) Kakor se poroča iz Newjorka, se pripravlja ondi zakonski načrt, ki določa za pregreške otrok, ki še niso stari 12 let, sodišče, katero bode sestavljeno iz samih mater.

(Kako visoko lete ptiči?) Zvezdoslovec West je opazil s svojimi aparati ptice selivke, ki so letele v neverjetni višini. Izračunal je, da so se nahajale 8000 do 15.000 metrov nad zemljo. Ta števila pa najbrže niso pretirana, ker Newton trdi, da se selivke še mnogo višje vzdigujejo.

(Cena žitu) na dunajski borzi dne 8. avgusta je bila za 100 kilogramov: Pšenica za jesen 8 gld. 49 kr. do 8 gld. 51 kr. Pšenica za pomlad 8 gld. 76 kr. do 8 gld. 78 kr. Rž za jesen 6 gld. 96 kr. do 6 gld. 98 kr. Rž za pomlad 7 gld. 20 kr. do 7 gld. 22 kr. Turšica za septembra-oktobra 5 gld. do 5 gld. 2 kr. Turšica za majnika-junija 5 gld. 8 kr. do 5 gld. 10 kr. Oves za jesen 5 gld. 64 kr. do 5 gld. 66 kr.

(Ure, ki govore,) imajo v Švici. Budilke kličejo na pr.: «Šest je ura, vstani!» Skoro bodo prišle te ure tudi drugod v promet. Ako je le res!

Čehi v Celju.

Blizu poldrugisto čeških dijakov obiskuje pod vodstvom nekaterih profesorjev te dni važnejše slovenske kraje, kakor Bled na Gorenjskem, Ljubljano in Postojno. Včeraj so prišli češki izletniki v Celje, da si ogledajo tudi to, sicer krasno, a zajedno najbolj razupito nemčursko mesto na Slovenskem. Vrli celjski Slovenci so se pripravljali za lep sprejem, nemčurske celjske barabe na lopovske čine, njihovi nizki omiki primerne. Včeraj smo dobili iz Celja predpoldan naslednji brzovjav: Čehi pridejo z vlakom ob pol 2 popoldne. Slovenci jih pričakujemo z največjo navdušenostjo. Narodni dom okrajen. Poluličnjaki vrešijo pred kolodvorom liki zverjad. 15 celovskih policistov in 40 orožnikov tukaj, vojaštvo pripravljeno. — Nadalje izvemo: Ker je celjska nemška sodrga mislila, da pridejo Čehi ob 10 uri predpoldne, čakala jih je na kolodvoru. Ker jih ni bilo, šla je v mesto nazaj in udrla siloma v »Narodni dom«. Nemci so udarjali s palicami po Slovincih. Dr. Dečko je poškodovan. Policaji so prijemali Slovence. Slovensko trobojnico so poličuji odstranili ter jo nesli na magistrat. Ob 11 uri je bilo odkritje Oblakovega spomenika. Glavar grof Attems je vsak govor prepovedal. Ob 1 uri popoldne je bilo vse na kolodvoru, tudi nemška sodrga prišla. Vojaki, orožniki in policisti stojijo pred kolodvorom. Ko pride vlak, nastane strašna razburjenost. Čehi so bili navdušeno sprejeti. Na potu je letelo na nas kamenje in palice. Dva sta bila ranjena. Slovenci in Čehi so prezirali nemške fakine. Slovenske dame so pozdravile Čeha v Narodnem domu. Navdušenje velikansko. Vse se vršilo po programu. Nemška fakinaža je zunaj hrulila. Čehi so sli popoldne okolico ogledovat. Ko so se vračali, letelo je kamenje. Nemci so žvižgali, kričali, tulili, kakor da bi bliži znoreli. To niso ljudje, tako nizkotno, nečloveško je njih obnašanje. Čehi in Slovenci se jim pomilovaje smeji. Več naših je ranjenih. Ko smo se vrnili, naskočili so Nemci Narodni dom. Kamenje je letalo, šipe so potrte. Razburjenost raste. Vojaki morajo na pomoč. Dve kompaniji domobrancev odstrani sodrgo ter zapre ulice k Narodnemu domu. Sedaj je mir, a Nemci se pripravljajo na nove napade.

Nadalje in natančneje prihodnjč. Po Mariboru kroži novica sedaj, ko končujemo redakcijo, da so tudi nekoga ustrelili. Kdo in koga, o tem ne moremo izvedeti nič natančnega. Obrnili smo se brzovjavim potom v Celje do svojega stalnega poročevalca, a dosedaj še nismo dobili odgovora. Ni nemogoče, da je tudi naš poročevalec ranjen po neolikanih napadovalcih.

Že iz tega skromnega poročila je lahko posneti, kako neolikano, razdivjano in zverinsko je celjsko nemštvo. In če se drugi Nemci zavzemajo za celjsko fakinažo, potem je to sramota, škandal, neizbrisljiv madež na imenu nemškega naroda. Češki dijaki, v kojih rokah je bodočnost češkega naroda, si bodo zapomnili te trenutke v Celju ter jih tudi pozneje, ko pridejo do vpliva in važnih državnih služb, uvaževali. Nemški narod, če se poteguje za take ljudi, ni vreden več vodstva v naši Avstriji. Čim več takih pojavov, tem prej je izigrana naloga nemškega naroda. Slovani bodo in morajo postati gospodovalni narod naše države.

Celje, ki že prej ni imelo posebno dobrega imena v naši javnosti, sedaj ga je vsled teh nemških skandalov popolnoma izgubilo. Slovenci v Celju in okolici pa so poklicani, da rešijo Celje iz tujih rok ter mu vrnejo zopet dobro ime in poštenje. V to se morajo napeti odslej vse strune, vse moči. Slovenec bo in mora biti na svoji zemlji svoj gospodar.

Društvene zadeve.

(Društvo „Maribor“) Izlet, ki ga je priredilo bralno in pevsko društvo «Maribor» v Hoče dne 6. avgusta, obnesel se je po vsem prav dobro; izletnikov je bilo okoli štirideset. Ko smo dospeli v Hoče, pozdravil nas je g. kapelan Roškar v imenu hočkega bralnega društva, katerega člani so nas tudi že v prijaznem, s trobojnicami okrašenem, Gselmanovem vrtu pričakovali. Tu je prvokrat nastopil tamburaški zbor bralnega in pevskega društva «Maribor», kateri je po vsem prav dobro izvršil svojo nalogo; tudi petje je bilo prav dobro. Pozno v noč ste se razšli društvu z radostnimi klici «na svidenje».

(Za šolo na Muti.) Na shodu podružnice sv. Cirila in Metoda v Lehnu se je nabralo za Mutsko šolo 25 K. — Pri pastoralni konferenciji v Škalah zbrani duhovniki darovali 30 K. Slava jim!

(Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda) na Vrhniki se je vršila zadnji četrtak. Vsi obmejni Slovenci so zahtevali, naj se zopet izvoli blagajnikom požrtvovalni gospod kurat Koblar, a njegovi osebni politični sovražniki iz Kranjske so rekli, da ne, in tako se je zgodilo. V imenu štajarskih Slovencev je govoril za Koblarja dr. Medved. Izvolil se je blagajnikom ravnatelj Šubic.

(Ormoško okr. učiteljsko društvo) izvolilo je odposlancem v Gorico k občenemu zboru «Zaveze» sledeče gg.: Antona Porekarja, nadučitelja na Humu, Josipa Rajšpa, učitelja v Ormožu in Ivana Tomažiča, učitelja na Svetinjah, namestnike gg.: Antona Kosija, učitelja v Središču, Frana Serajnika, učitelja v Središču in Ernesta Slanca, nadučitelja pri Sv. Bolfenku. Za štajarski «Lehrerbund» gg.: Antona Porekarja, učitelja na Humu in Iv. Košarja, pri Veliki Nedelji. Namestniki so: g. Varhnik v Svetinjah in gđc. I. Kahl pri Veliki Nedelji.

(Družba sv. Mohorja.) Družba sv. Mohorja šteje letos 78.103 članov, torej 972 več od lani. Posebno nas veseli, da se je število udov v krški škofiji pomnožilo za 424. Napredovala je tudi lavantinska škofija za 364 in tržaško-koperska za 103 člane, nazadovala pa je ljubljanska za 149. Rokopisov je odbor dobil nad 55 ter jih vsprejel 17. Za prihodnje leto pripravlja odbor II zvezek «Slovenske pesmarice», lepo okrašeno knjigo «Anton Martin Slomšek in Ligvorijevo »Pripravo na smrt«. Upamo, da naši dični družbi ostanejo zvesti vsi doseđani udje in se oglašé še novi. Dal Bog in požrtvovalnost gospodov poverjenikov!

(Velik shod pri Sv. Trojici v Slov. gor.) priredi «katoliško politično društvo» za okraj Sv. Lenart v Slov. gor. dne 20. t. m. Nastopil bo en državni in deželni poslanec, zatem g. Ivan Kač, pa tudi drugi govorniki so nam obljubili svojo pomoč. Glavni namen tega shoda bo snovanje «kmetijske zadruge». Že zdaj opozarjamo naše kmete na ta imeniten shod. Odbor.

(Kmečko zborovanje) v Slovenski Bistrici se bode vršilo v nedeljo 20. avgusta popoldne ob pol 4. uri v prostornih dvoranah g. Neuholda s sledečim vspehom: 1. Politični položaj in kmečki stan. 2. Propad kmečkega stanu. 3. Pripomočki za zboljšanje kmetijstva. 4. Kmečke zadruge. Blagi kmetič, pravi krušni oče človeštva, ti imaš veliko politično moč, samo rabi in izkoriščaj jo v polni meri in pravem duhu. Pomaj si si sam in Bog ti bo pomagal. Snidite se pri tem važnem zborovanju od vseh strani. Česar posamezni ne dosežejo, dosežejo vsi. Po zborovanju zabaven večer v g. Peter Novakovi gostilni. Sklicatelj: L. K.

(Cerkvena glasba.) Dva napeva «K. blagoslovu» za mešan zbor, uglasbil Karol Bervar. To sta dve lahki kompoziciji, ki se pojeta tudi lahko jednoglasno z orgljami posebno tam, kjer pojejo pevci brez sekiric. Ker se v občé na deželi popeva znani «Sveto» iz Cecilije, je napotilo to komponista, da dá